

מלא העומר

כ"ד אלול יארצייט פון
די חזון יחזקאל
זייט מנדב לע"נ פאר גליון
"מליצי יושר" 732-510-0560
gilyonmy@gmail.com

גליון זה נתנדב ע"י
מ.מ.ב.ד.ה. וזו' ב.ר.ב.ה.
להפקד בוש"ק בקרוב
ובניקל וכוח"ט וכל מלי
דמיטב

חזון יחזקאל

רבי יחזקאל ב"ר מרדכי זלמן
אברמסקי זצ"ל:

הג"ר שלום אייון זצ"ל בעת הספדו
בשעת הלויה, הכריז:
נצטויתי מאת רבינו זצ"ל
לפרסם, שהבטיח שימליץ
טוב לכל מי שילמוד בספריו,
וכן ימליץ טוב לכל מי שיפיץ
את חידושי תורתו.
(רבות אפרים או"ח ח"ב עמוד
רמ"ח, מלך ביפיו פרק מ"ב).

בן לאשרי

רבי יצחק ב"ר אשר אנשיל
הוברמן הרב מרעננה זצ"ל
כתב בספרו:

הנני מוסר מודעה שהחלטתי
להתפלל בלי נדר בכל יום על
כל אלה שיעיינו בספרי, ויגידו
בשמי דברי תורה לאחרים
שיוושעו מכל צרה שצריכים
ישועה בעולם הזה ובעולם
הבא. וכל הלומד בספרי יזכה
ליראת שמים, והצלחה בכל
טוב, בזה ובבא. וסגולה גדולה
בבית לכל הדברים.

אבני נזר

רבי אברהם ב"ר זאב נחום
בורנשטיין זצ"ל
הבטיח קודם פטירתו:

אם ילמדו בספרים שלי, אהיה
למגן ולעזר גם אחר פטירתי
ממש כמו בחיים. (ארץ צבי
להגה"ק מקו"י גלוב עה"ת עמוד
רמ"ב).
וכן כתב האבני נזר בעצמו
(אבה"ע סימן קכ"ב) וז"ל: אם היה
מעיין בדבריי מעט עיון היה
מרויח לו טובה הרבה.

מלא העומר

רבי אריה לייב ב"ר משה
ציניץ זצ"ל ביקש קודם
פטירתו שיתנו לו דף,
ורשם בשארית כוחותיו:

מי שישתדל בהדפסת ספרי
אהיה לו למליץ. וכ"כ הגה"ק
רבי צדוק הכהן מלובלין וז"ל:
הבטיח הגאון שיעשה טובה
לכל המשתדלים והמסייעים
בהוצאת חיבוריו לאור, וכן היה
באמת שעשה טובה לכולם.
(הקדמה למלא העומר)

זרע שמשון

רבי שמשון חיים
ב"ר נחמן מיכאל נחמני זצ"ל
הבטיח למי שילמוד בספריו:

תשלומי חן וחסד ושלמא רבא
מן שמיא ועיניכם תראנה
ובנים בני בנים כשתילי זיתים
סביב לשולחנכם, חכמים
ונבונים ובתים מלאים כל
טוב, גם עושר גם כבוד לא
יסופו מזרעכם וכו', בני חיי
ומזוני טבי.

די שטערקסטע סגולה פאר אלע פראבלעמען

פארוואס האב איך פראבלעמען אין שטוב? פארוואס גייט מיך אזוי שווער מיט פרנסה?
פארוואס האב איך צער גידול בנים? פארוואס קען די דאקטער מיך נישט העלפען?
פארוואס האב איך נישט קיין מזל?

תירוצ

ווייל די מקטריגים לאזען נישט אז מיינע תפילות זאלען נתקבל ווערען
וואס איז די עצה? זיך איינקויפען מליצי יושר!

זייט מקיים די צוואה פון די זרע שמשון, די פלאצקע גאון, די אבני נזר, רעננה רב,
און ר' יחזקאל אברמסקי זצ"ל, וואס האבען מבטיח געווען צו זיין מליצי יושר
פאר ווער עס וועט פארשפרייטען אדער לערנען זייערע ספרים.

זרע שמשון

דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש. במדרש (ויק"ר כ"ט ג') עלה אלקים בתרועה ה' בקול שופר, בשעה שהקב"ה עולה, בדין הוא עולה, שנאמר "עלה אלקים בתרועה", ובשעה שישראל נוטלין שופרותיהן ותוקעים לפני הקב"ה, עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים, דכתיב "ה' בקול שופר". ומקשים העולם כיון דבתקיעת שופר הדין נהפך לרחמים, אי"כ איך נאמר "עלה אלקים בתרועה", דמשמע שאף בזמן התרועה עדיין יש שם "אלקים" והיינו מדת הדין.
ונראה דיובן ע"פ מש"כ הרב גלאנטי (קול בוכים איכה ב:כא) עה"פ "איכה שם הרגת ביום אפך", וז"ל: למעלה יש שלושה מיני גבורות הדנות את העולם, והיינו הגבורות החיצוניות שפועלות באכזריות חימה בלי רחמים כלל, ולמעלה מהן יש גבורות קדושות דהיינו ע"ב סנהדרין שבהיכל הזכות, והיותר טוב הוא כשנגמר הדין ע"י הגבורות שבאצילות שהן כלולות ברחמים וחסדים, ועל זה היה מתפלל דוד המלך "ובגבורתך תדינני", רצה לומר בגבורה שלך דייקא והיינו של אצילות, וכן הוא אומר "מלפניך משפטי יצא", עכ"ל.
והנה נודע שמי שמכוון כראוי בעת עשיית המצווה, אותה המחשבה עולה למעלה למעלה, משא"כ מי שעושה את המצווה בלי הכוונה הראויה, אע"פ שאף מעשה המצווה לבדו נחשב לזכות, מ"מ אינה עולה כל כך למעלה.
ומעתה י"ל, דכשישראל תוקעים בר"ה ואינם מתכוונים אלא לקיום המצווה בלבד, אז זוכים שדינם מסתלק מהגבורות החיצוניות הקשות, ויהיו נידונים מהגבורות שבהיכל הזכות שאינם קשות כל כך. וזה כוונת הכתוב "עלה אלקים בתרועה", שאמנם אכן הדין עולה למעלה, אבל מ"מ בדין הוא עולה, והיינו שאף שם דנים במידת הגבורה. אמנם כשישראל נוטלין שופרותיהן והיינו שמתכוונים להשמות הקדושים היוצאים מהשופר וכל הסודות התלויים בתיבת "שופר" דהיינו להמתיק הדין לגמרי, דכתיב "ומצור דבש אשביעך", ש"דבש" גימט' ש"ו משופר, אז הופך להם הדין (-פ"ר דינים) לרחמים, לפי שדן אותם בגבורות היותר עליונות, והיינו "מלפניך משפטי יצא" כנ"ל שהם רחמים וחסדים גדולים.

לעורך הגליון מליצי יושר

אחדשה"ט

דיברתי אתך בטלפון וסיפרתי לך מה שקרה אצלי, ועכשיו מעלה אני על הכתב דברים כהויתם לטובת הכלל

הנה נדבתי סכום יותר מכוחתי להפיץ הגליון בברוקלין לכמה שבועות לרפואת בני נ"יו, כי מה לא עושים בעת צרה, והנה ב"ה בני נתפא לגמרי ממחלתו כמו שרואים בבדיקות האחרונות, אבל בשבוע העבר הרוחתי ממקום שלא חישבתי בכלל כל **הסכום שנדבתי עם ריבית.**

והנה באמת הייתי מרוצה גם אם הייתי נשאר בעל חוב, כי ב"ה בני נ"יו הוא בבריאות השלימות, אבל הצדיקים שרפי מעלה טענו לפני ב"יד של מעלה כי הרמב"ם (מתנות עניים פ"י ה"ב) פסק **"לעולם אין אדם נעשה עני מן הצדקה, ואין דבר רע ולא היוזק נגלל בשביל הצדקה"**, והפירוש של "לעולם" הוא "לעולם", ואין חילוק אם כבר הרויח ממעשה הצדקה שלו דבנו נתפא.

אין בפי מלים להודות לך להיות השליח להמשיך רפואה לבני נ"יו, וגם להרויח יותר ממה שנדבתי, ישלם ה' שכרכם בכל מילי דמיטב

החותם בהוקרה ובהערצה רבה

יואל ל.

בארא פארק

נמצא דיש ב' בחינות של המתקת הדינים שנעשים ע"י השופר, כשתוקעין בלא כוונה כראוי, אזי אף שעולה הדין למעלה ונעשה המתקה, מ"מ עדיין בדין הוא עולה ושייך שם גבורות. אך כשתוקעין ומכוונים כראוי, אזי זוכים ומסתלקים כל הגבורות, ויש רחמים וחסדים גדולים בלי דינים כלל.

אל תבוא העומר

לע"נ ר' פנחס יעקב ב"ר אשר, פראול ב"ר פנחס יעקב, ר' חיים טודרוס ב"ר שמואל, ר' שמואל ב"ר חיים טודרוס, ר' שמעון יעקב גדליה ודבורה ב"ר חיים טודרוס

אל תבוא במשפט עמנו. הנה אנחנו מרעישין באמירת סליחות וזועקין "אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי", אבל אח"כ אומרים "צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך", "מלפניך משפטינו יצא", ולכאן סתירה מיניה וביה, שאמר "אל תבא במשפט", ולבסוף אמר "צדק ומשפט וגו' יקדמו פניך", וגם "מלפניך משפטינו יצא".

אך יראה ביאורו, כי כבר קבעו לנו הקדמונים לכנות אותו ית' בתואר "מלך", וקבעו נוסח התפילה "המלך המשפט", "המלך הקדוש". וטעמו כי יראה אם מדינה מרדה במלך, בודאי אם המלך יקריב משפטו לפני הדיינים, מי ילמד זכות לוותר על כבוד המלך, רק המלך בעצמו, דמי יאמר לו מה תעשה לרחק או לקרב.

הנה כי כן אנחנו אשר רבו פשעינו, ומי ימליץ בעדנו לוותר על כבודו ית', ואנחנו פשענו ומרינו ומי יגן בעדנו, ק"ו ביום הנבחר אשר יקריב לפניו הוא ית' מעשה אנוש ותחבולותיו, וכל אחד עיניו תלויות לבקש צרכיו בני חיי ומזוני, ואיך נישא פנים ונרים ראש בהיות ידענו בצרות נפשותינו, אך בטחנו בחסדו ית' אם הוא בעצמו יהיה הבעל משפט, ידענו כי חפץ חסד הוא ויקבל תפלתנו ותשובתינו.

וזהו הענין "אל תבא במשפט עמנו", שתהיה אתה תובע דין לפני דיינים אחרים וסנהדרין שלמעלה, "כי לא יצדק לפניך כל חיי". אך אם נשיג "צדק ומשפט מכון כסאך", שאתה בעצמך תשב על הכסא, לזה צריך כבר "חסד ואמת" ש"יקדמו פניך". וענין חסד ואמת, יראה כי חסדו ית' הוא "חסד" של "אמת", כי אם מלך בשר ודם מרדה המדינה עליו, ועושה עמהם חסד שלא לעשותם כלה ונחרצה, הוא דורש לטובת עצמו, כי אין מלך בלא עם, ובמה תכון מלכותו בהיות המדינה בלא עם. אבל הוא ית' שכבר מלך בטרם כל יציר נברא, אין חסדו אלא בשבילנו, כי אין חסרון במלכותו אף בהעדר הנבראים ח", [ולכן זה "חסד ואמת", היינו חסד של אמת].

ואמר עוד, אני מבקש ש"מלפניך משפטינו יצא", דהנה בעל דין הוא פסול לדון עצמו, כי אין רואה חובה לעצמו אף במה שלא יצדק. אבל הוא ית' אינו כן, כי לא מבעיא שמצדיק מה שיש להצדיק ע"פ הדין, אלא אפילו לפני משורת הדין הרבה עביד. ולכן אמר "מלפניך משפטינו יצא", ולא נאמר אין רואה חובה לעצמו, כי אדרבה עיניו רואות אפילו מישרים מה שהוא לפני משורת הדין. ולכן אנו מכניין אותו בשם "מלך", כי "מלך במשפט יעמיד ארץ", ואין אנו חפצין כי אם ה' שופטינו והוא מחוקקינו והוא יושעינו, ובספר חיים יכתבנו, ועם הצדיקים ישים חלקינו ויקרב גאולתנו, ויתקיים תקע בשופר גדול לחרותינו.

אבני נזר

לזכות מ.ב.ב. לנשיאת חן ולזווג הגון בקרוב ובניקל ולמצוא פרנסה קלה ונקיה וכוונ"ט

פיוטים בליל ר"ה. הטעם שלא תיקן ר' אליעזר הקליר פיוט לליל ר"ה, משום שלא יסד ר' אליעזר

הקליר שום פיוט ויוצר טרם ששמע מהמלאכים, אבל בליל ר"ה שהמלאכים אינם אומרים שירה משום שספרי חיים ומתים מונחים לפניו, משו"ה לא תיקן גם הוא שום פיוט. (שיח שרפי קודש).

אם תוקעים בתפלת מוסף דלחש. התוס' בר"ה (דף לג: ד"ה שיעור) מביא בשם הערוך שכתב חז"ל: שלשים כדיתבין, ושלשים בלחש, ושלשים על הסדר, עכ"ל. ולכאורה מבואר סדר התקיעות יהיה כך: שלשים במיושב מיד אחר קריאת התורה, ושלשים בלחש, ועוד שלשים על הסדר, היינו בזמן שהשליח ציבור חוזר את התפלה, תוקעים על סדר הברכות של מלכיות וזכרונות ושופרות. והנה מה שכתב הערוך "שלשים בלחש", כתב על זה בתוס' הרא"ש שם חז"ל: פי', בשעה שהציבור מתפללין בלחש, עכ"ל. אכן עדיין לא מבואר מתי תוקע אותם, האם אחר שגומרים את תפלת הלחש, וכדין יחיד (דף לד: וברש"י שם בד"ה אלא בחבר עיר) שמברך את כל הברכות ואח"כ תוקע. או שהכוונה היא שבשעה שהציבור מתפלל תפלת מוסף בלחש מפסיקים כולם בסוף סדר מלכיות ותוקע עשר קולות, וכן בסוף זכרונות וכן בסוף שופרות, וכמו שעושים היום בנוסח ספרד.

ולכאורה לצד השני צ"ב חילוק הלשון, שאמר "ושלשים בלחש ושלשים על הסדר", דהא גם בלחש הוא על סדר הברכות, כמו כשהשליח ציבור חוזר את הברכות. ואולי צ"ל דכיון שאינו אומר את הברכות בקול אלא בלחש, לא נקרא "על סדר ברכות" - אלא נקרא "שלשים בלחש", משא"כ בחזרת הש"ץ שאומר את הברכות בקול ותוקע, זה ניכר ונקרא שעושה שלשים "על סדר הברכות".

עשינו מה שגזרת עלינו אף אתה עשה מה שהבטחתנו!

פאר א נדבה פון \$120 פאר גליון מליצי יושר

וועט מען מודיע זיין ביי די ציונים פון די **פלאצקע גאון** - ווארשא, **אבני נזר** - סוכאטשוב, **בן לאשרי און חזון יחזקאל** - הר המנוחות
אז איר האט מקיים געווען די צוואה, און יעצט איז די צייט פאר זיי מקיים צו זיין זייערע הבטחה!

gilyonmy@gmail.com 732-510-0560

אולם באבני נזר (או"ח סימן תמ"ה-תמ"ז) הביא מלשון זו של הערוך ראייה כהצד הראשון, שרק אחרי שהיו גומרים להתפלל בלחש היו תוקעים, דמדכתב אח"כ "שלשים על הסדר", משמע שאלו שבלחש אינם על הסדר.

ושם (בתשובה תמ"ו) הביא שחזר השואל ושאל מלשון השבלי הלקט (סוף סימן ש"א), שכתב וז"ל: "כד מצלי בלחש" וכו', ולשון "כד מצלי" משמע שתוקע כשהוא בתוך שעת התפלה עצמה ולא אחר שגמרו. והשיב האבני נזר, דאפשר לומר דהיחיד תוקע אחר שגמר את כל הברכות לפני שעקר את רגליו, ולכן עדיין נחשב שהוא בתוך תפלה דלחשא.

בן לאשרי

לע"נ מהר"ק ר' חיים בן הרה"ק ר' יחזקאל שרגא זצ"ל מרע"ץ

בקשות גשמיות בר"ה. בתקוני זהר (דף כב.). איתא: צוחין ככלבא הב לנא חיי ומוזני. ומשום זה הלומדים ות"ח אין מבקשין כי אם על רוחניות, וא"כ מאין ישיגו גם גשמיות.

ויש לומר ע"פ אומרים (קידושין מ.). דמצוה העושה פירות יש לה פירות גם בעוה"ז. והנה בראות פשוטי העם שת"ח מרבין בתפלה בימים נוראים ומבקשין על רוחניות, שזה נראה בעיניהם דבר קל, דלמה ימנע ה' תורתנו הק' מהחפצים, ולכן לומדים ק"ו איך צריכים הם להרבות בתפילה על גשמיות ומרבין גם כן בתפילה, ובזכות זה מתעשרין גם הת"ח ע"י פרי מעשיהם, דזה מצוה העושה פירות.

ועקידת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור. נראה לבאר הטעם דנתנסה אברהם אבינו בנסיון הראשון למסור נפשו לשריפה באור כשדים, ואילו יצחק נתנסה למסור נפשו להשחט על קידוש ה', ע"פ אומרים ז"ל (ספרי דברים לג:ב) דכשרצה הקב"ה ליתן התורה לישמעאל, אמר מה כתיב בה, השיבו הקב"ה לא תנאף, וכן לעשו השיב הקב"ה לא תרצח, ומטעם זה לא רצו לקבל התורה. ומבואר מזה דישמעאל יונק מקליפת ניאוף, ועשו מקליפת רציחה.

והנה אמרו בקידושין (דף פא.) דאמר ר' עמרם ליצה"ר חזי דאת נורא ואנא עדיפנא מינך, חזינן דקליפת ניאוף נמשך מאש, וכן מבואר בסוטה (דף מח.) אש בנעורת. ולפ"ז יובן שפיר דאברהם שיצא ממנו לשריפה, ועיד"ז נפרדה ממנו קליפת הניאוף. אבל יצחק שיצא ממנו עשו מוכרח דהוי פתיך ביה קליפת הרציחה, שרובן בזמניהם היו בהריגה בחרב, וכמו שבירכו "ועל חרבך תחיה", על כן הוכרח למסור נפשו לשחיטת סכין כדי להפריד ממנו קליפת הרציחה, והבן.

לכבוד עורך הגליון מליצי יושר

מעמקא דליבאי אני מודה לכם על עריכת הגליון ועל פירסום הבטחת צדיקי עולם למי שילמוד או יפרסם דבריהם.

לא ידעתי עד שראיתי הגליון מה שהבטיח האבני נזר זי"ע קודם פטירתו למי שילמוד בספריו, שיהיה **למגן ולעזר גם אחר פטירתו כמו בחיים חיותו ממש!** והרי זה הבטחה שאין כמוהו, שהרי לא אמר **שישתדל** להמליץ יושר, אלא אמר **שיגן ויעזור כמו בחיים חיותו ממש.**

ומאז שראיתי את הבטחתו, התחלתי ללמוד הרבה בספרי אבני נזר, ומאז אני רואה הרחבה גדולה והשפעה מרובה בנכסי ובעסקי.

והנה על זה באתי, דרשתי בשבוע שעבר בסעודת ברית של נכדי, והזכרתי דברי האבני נזר (או"ח סי' תי"ג, וכן מובא בבית הלוי ח"א סימן ב') בהא דאמרו ביומא (דף לט.). בנוגע אכילת קדשים, דמתחלקים לאנשי המשמר אפי' דכל כהן קיבל פחות מכזית. והקשה האבני נזר דהיאך מקיימים הכהנים מצות אכילת קדשים בפחות מכזית, והלא אין אכילה בפחות מכזית. ותירץ, דאכילת קדשים שאני מאכילת מצה וכדומה, דדוקא היכא דהמצוה הוא על הגברא שיאכל כגון מצה, אז בעינן כזית, אבל באכילת קדשים המצוה היא שהקרבן יהיה נאכל, ואין זה המצוה על הגברא לבד, לכן אפשר לצאת גם בפחות מכזית. וז"ל: אמרו ביומא דלפעמים היה מגיע לכל כהן משתי הלחם פחות מכזית, ואעפ"כ היה נתקיים מצות אכילה, משום דסוף סוף השתי לחם נאכלו, ואין המצוה שהכהנים יאכלו, רק שהלחם יאכלו לכהנים, עכ"ל.

והעיר לי אחד מן המסובים לאחר דרשתי, דדברי אבני נזר אינו מובן, דאה"נ דבקדשים המצוה הוא שהקרבן יהיה נאכל, אבל סו"ס בעינן ליה **אכילה**, דהרי בעינן אכילה כדי שיחשב שהקרבן נאכל, והרי פחות מכזית לאו אכילה הוא.

אולי יש לכם תירוץ על קושייתו.

תודה על הכל
א.ו. מאנסי

תשובת המערכת

שאלת חכם חצי תשובה, אתה צודק בזה דאם אמרינן דפחות מכזית לא חשיב אכילה, אז לא שייך לחלק בין אכילת קדשים ובין אכילת מצה. והרי זה דומה להאוכל שלא כדרך אכילתו, דגם בקדשים לא קיים המצוה, כיון דאין זה אכילה כלל.

אבל כנראה דהאבני נזר סובר דבאמת גם פחות מכזית חשיב אכילה, ורק במקום דהמצוה היא על הגברא שיאכל, אז בעינן שיעור של כזית, ולא במקום שהמצוה הוא שהקרבן יהיה נאכל.

וכן נראה ממה שכתב הפ"ג (בפתיחה להלכות שחיטה שורש ב') וז"ל: לא אמרינן דכ"מ שנאמר אכילה דהוא בכזית, אלא במניעה או בציווי כמו בערב תאכלו מצות, משא"כ באכילת רשות, גם פחות מכזית הוי אכילה, עכ"ל. הרי דסובר דגם פחות מכזית חשיב אכילה. אבל בשו"ת שם אריה (יו"ד סימן ב'), ודעת תורה (הלכות שחיטה פתיחה אות י"ח) מפקקים בזה.

מע"ן באבני נזר (סימן תמ"ה) שכתב וז"ל: מעיד אני ששמעתי מחמי אדמו"ר הקדוש זצ"ל מקאצק בזה הלשון "עוד אני עוסק במלכויות, ותוקעים לזכרונות". ומ"מ לא צוה להמתין עליו, וגם לא חשש למחר עצמו עם התפלה כדי שיבואו התקיעות על סדר ברכותיו. ואדמו"ר זצ"ל מגור [החידושי הרי"ם] עוד היה מאריך יותר בתפילתו, וכשהגיע השליח ציבור לזכרונות, עוד היה מתפלל בלחש, כן ראו ממנו בעודו בקאצק.

בשורה טובה!

אפשר להשיג ספרי **בקודש חזיתך - שמורת עיני**, ליקוטים נפלאים על עיני שמירת עינים.
גם אפשר להשיג ספרים אלו בפורמט קטן. מחיר מיוחד למנהלים ומחנכים.

718-871-6718

צדיקים גמורים נכתבין ונחתמין לאלתר לחיים, רשעים גמורים נכתבים נחתמים לאלתר למיתה. יש להבין דלפי"ז היו צריכין לראות תיכף אחר ר"ה הרבה רשעים מתים, ושום צדיק לא יפטר, ואנחנו רואים ההיפך.

ונראה לע"ד הסבר הדבר כך הוא, דכתיב (נצבים) "אנכי נותן לפניכם את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע", והיינו שכדי שיהיה מציאות הבחירה, ברא הקב"ה מקור טוב ומקור רע, והוא ית' משפיע ע"י ב' המקורות הללו.

והחילוק הוא דצדיק שואב חיים וכל הצטרכותו ממקור הטוב שנקרא חיים, ולכן אפילו במיתתו נקראו "חיים", דגם אז מקבלין השפעה ממקור הטוב שנקרא חיים. ואילו הרשעים החוטאים נשפע להם ע"י מקור הרע שנקרא "מות", ולכן רשעים אפילו בחייהם נקראים "מתים", דיניקתם ממקום הנקרא מות. ולכן עבודה זרה נקראת "זבחי מתים" (ע"ז כט:), דצד הרע הרי הוא עבודה זרה.

ולפי"ז הכונה באומרים "נכתבין ונחתמין לאלתר לחיים", היינו שחיותם יינקו ממקור הטוב הנקרא "חיים". ורשעים "נכתבין ונחתמין לאלתר למיתה", הכונה שנדחים לניק חיותם ממקור הרע שנקרא "מות", ואדרבה יכול להיות שיוטב מצבם הגשמי ויהנו ביותר מטינופא דהאי עלמא כמובין.

והנה הר"ן על הרי"ף (ר"ה דף ג:) מביא תירוצו של מהרי"ט וז"ל: צדיקים ורשעים בדין זה קאמר, שאותן בני אדם שזוכין בדין מחמת איזה זכות, מיקרי הכא "צדיקים גמורים", שצדיקים גמורים הם בדין זה, ואע"פ שעונותיהם מרובין מזכותיהם, כיון שהם זוכין בדין, לפי שמדתו של הקב"ה נותנת לשלם שכר בעוה"ז אי זה זכות שעשו. וכן נמי צדיקים שזכותיהן מרובים מעונותיהן, כיון שהן מתחייבין בדין ואפילו מפני עבירה קלה שעשו, לגבי דין זה "רשעים" מיקרו, עכ"ל.

² וראה בתניא (אגרת התשובה פ"ו) שכתב בנוגע עונש כרת, וז"ל: רק בזמן שביהמ"ק היה קיים דהיו מקבלים ההשפעה מנפש האלקית, אז כשנכרת הקשר שלו למעלה - היה מת, אבל לאחר החורבן, הבחירה ביד האדם אם רוצה לקבל השפעתו מהיכלות הקדושה או מהיכלות הסט"א, והעובר על חייבי כריתות ומיתה בידי שמים מקבל השפעתו מהיכלות הסט"א, וכיון דע"י מעשיו הרעים הוא ממשיך השפעה להסט"א, לכן הוא נוטל חלק בראש, ומקבל השפעות ביתר שאת וביתר עז מאותם שלא עברו על חייבי כריתות ומיתה בידי שמים שמקבלים השפעה מהיכלות הקדושה.

ואינו מובן הכונה באמרו "דין זה", "באיזה זכות", דהא אמרו (ר"ה יח.) דכולם נסקרים בסקירה אחת שנאמר "המבין אל כל מעשיהם", והיינו שאז הוא דין כללי, ולא "דין זה".

אבל אגלה לך מה שקיבלתי, ומעין זה ראיתי מעשה בספרי הצדיקים, שיש הנהגה בשמים שבכל שנה מכריזים על איוז מצות שמי שיקיים מצוה זו יזכה לשכר מסוים בעוה"ז. וידוע שהרה"ק מסלונים קודם פטירתו גילה שבסביבות עיר דראגיטשין נמצא נפח שעשה מצוה אחת, שבזכותה זכה להיות פועל ישועות ב' שנים ומחצה, ואני בעצמי הכרתיו והחלפתי עמו מכתבים יותר משנה, ולא היה יכול ללמוד, אלא שהיה לו משניות ומדרשים בעברי טייטש, וכחו היה נפלא ממש, לא נפל דבר ארצה מהבטחתי, ויודע אני הרבה מעשיות נפלאות בפרט במשפט שהיה לישראל עם נכרי. וכן מובא בספרי צדיקים שבשנה אחת הכריזו

דמי שילמוד ספר התורים עם פירוש הבי"י יזכה לגילוי אליהו, וזכה אז אברך פשוט שהצליח שעלה בדעתו ללמוד טור וב"י, ואחר כך נעשו הנפח ואותו האברך אנשים פשוטים כמקדם. וזה כונת מהרי"ט, דאפי' אותן שעונותיהם מרובין מזכותיהם, אם עשה מצוה הסגולית שהכריזו עליה באותה שנה שיזכה בדין, הרי הוא צדיק גמור בדין זה, וזוכה בדין זה על כל השנה, והדבר פלא.

מען יחזקאל

לזכות ח.פ.פ. ומשפחתו לכתיבה וחתומה טובה בכל ענינים

אדם יסודו מעפר וסופו לעפר בנפשו יביא לחמו. את לחמו אינו מביא בחלק שיסודו מעפר, אך בנפשו שהיא חלק ממעל מגזי מרומים.

אנשים בוכים שלא במקום הנכון, כי בוכים באמרו "וסופו לעפר", וזה באמת לא נורא, כי אם יסודו מעפר וסופו לעפר אז המאזן שוה, אלא יש לבכות כשאומרים "בנפשו יביא לחמו", שמבזבז את חלק אלוה ממעל בשביל הלחם.

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. "זכרונות" היינו זכרון אנוש או מעשיו, "פקדונות" היינו פקידת מי שהוא לשם איזה דבר שיש לו לעשות עתה, כמו "זה" פקד את שרה, ו"פקוד פקדתי אתכם", וקודם כתיב "ויזכור אלקים את בריתו". וזה שאומרים "וגם את נח באהבה זכרת" - זכרת את האיש נח, "ותפקדה בדבר ישועה ורחמים".

ורוממתנו מכל הלשונות. אחרי שאומרים "אתה בחרתנו מכל העמים", מה תוספת יש עוד ביורוממתנו מכל הלשונות. ואפשר לבאר, שהקב"ה נתן לעם ישראל רוממות פנימית, וכל אחד מישראל יכול לחוש בזה. וזה מורגש רק בפנימיות הלב עד שאין אפשרות לבטא הרגשה זו בלשוננו, וזהו "ורוממתנו מכל הלשונות".

סגולה פאר ערליכע קינדער

סגולת אריה"ק כהדרכת הרה"צ מ'ארמד זצ"ל

אריינברענגען יראת חטא אין אייערע קינד דורך א שטיין ביי קברי צדיקים.

וואס טוהט מכן דורות ישרים:

- א ת"ח וירש וואס טוהט עס שוין אסאך יאהרן צו העלפן אידן, וועט עס טוהן פאר אייער ישועה פריואט, בנאמנות, קאפידינעשעל.
- יעדע נאמען איז א באזונדערע שטיין, באזונדערע עבודה און תפלות פאר א לענגערע צייט, אלעס ווערט געטוהן מיט גרויס איבערגעגעבענקייט, מיט כונה, במתינות, אזוי האט עס די ריכטיגע כח.
- מ'שרייבט די גאנצע נוסח אויפן שטיין סיי פאר מען באקט די חלות און סיי נאכדעם אזוי ווי אלע שישות. די שטיין בלייבט אין דעם אויזען פאר 2 וואכען.
- מ'זאגט די תפילה 18 מאל אויפן שטיין, ביי די ריכטיגע צייטען.
- מ'לאזט איין וויסען ווען די שטיין ווערט געבאקען, שהוא עת רצון להתפלל, כדי איר זאלט קענען מיט זאגען די תפילה.
- די ת"ח גייט אליין צום ציון און מתפלל, נאכדעם וואס ער רופט נשמת הצדיק אל קברו (המקובל מהישמח שמה).
- די שטיין ווערט באגראבען ווי די ריכטיגע וועג, און אזוי וועט מען עס נישט.
- מ'קען אויך אפנעמען די שטיין און עס אליין אראפלייגען ביי וועלכע צדיק איר ווילט.
- מ'קען באשטעלען אפאר שטיינער כדי מזאל עס לייגען ביי אסאך צדיקים.

דוקא אויך דעם מקובלדיגע אופן פון **מכן דורות ישרים** ווערט מען ווי עס ווערט מקיים די ווערטער פון אריה"ק אויפן האר: **יבנה הלב (אמרינען ויין הארץ צו אירישקייט), שיהתפר לב לשמים (לשם טובה - ס'טריישט די גאנצע מענטש), וזרחא פלאים (והגטס זענען וואונדער),** מ'קען עס געבען טון מעשד.

פאר פרטים רופט-טקסט מכן דורות ישרים

917-635-3883 dorosyesharim@gmail.com

צופרידענע עלטערען פון מכן דורות ישרים זאגן:

מיין קינד איז געווארען א אנדערע מענטש. ער לערענט מוסר, ער וויל ענדיגען א מסכתא

מיין זוהן בעהט מיין זועק מיך אויך 5 מינוט פאר סוף זמן קריאת שמע

מיין יצחק האט ארויפגעלייגט א פילטער

אין האב נישט געהאט קיין מנוחה פארדעם. נישט וויסענדיג וואס מיין בחור טוהט

כאב אינגעהויבען זענען הצלחה מיט מייןע קינדער נאכען מנדב זיין פאר מיין חבר'ס קינד

מקח בלייבט מקח!

פארשפרייטען גליון מליצי יושר איז נישט נאר א סגולה, עס איז אויך א מקח!
זייט מנדב פאר גליון מליצי יושר און קויפט זיך איין מליצי יושר!